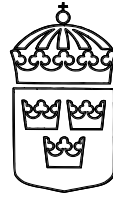

Regeringens proposition

2012/13:92

Ramavtal om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Filippinerna, å andra sidan

Prop. 2012/13:92

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 7 mars 2013

Fredrik Reinfeldt

Gunilla Carlsson
(Utrikesdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Filippinerna, å andra sidan. Förhandlingarna med Filippinerna avslutades i juni 2010 och avtalet undertecknades av båda parter samma månad. Genom avtalet om partnerskap och samarbete med Filippinerna inrättas ett ramverk för de bilaterala förbindelserna mellan parterna, vilka sedan 1980 styrs av samarbetsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och medlemsländerna i ASEAN. Som grund för samarbetet har ramavtalet de demokratiska principerna, de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen. Avtalet innehåller ett rättsligt bindande åtagande från Filippinernas sida om respekt för mänskliga rättigheter och skyldigheter i fråga om icke-spridning av massförstörelsevapen. Avtalet berör dessutom samarbete inom ett brett spektrum av andra områden, såsom bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet, utvecklings-samarbete, miljö och klimatförändringar, kultur och utbildning. Avtalet omfattar även migration och arbete till sjöss samt ekonomiska frågor som handel och investeringar. Avtalet är också avsett att utgöra ramen för förhandlingar om ett frihandelsavtal med Filippinerna.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Ärendet och dess beredning	4
3	Bakgrund.....	4
4	Utvecklingen i Republiken Filippinerna	5
5	Sverige och Republiken Filippinerna.....	6
6	Ramavtalets innehåll.....	7
6.1	Avtalets art och räckvidd (artiklarna 1–2).....	7
6.2	Samarbete i regionala och internationella organisationer (artikel 3).....	7
6.3	Regionalt och bilateralt samarbete (artikel 4).....	8
6.4	Politisk dialog och politiskt samarbete (artiklarna 5–11) ...	8
6.5	Handel och investeringar (artiklarna 12–19).....	9
6.6	Samarbete inom andra områden (artiklarna 20–47)	10
6.7	Institutionell ram (artikel 48)	13
6.8	Slutbestämmelser (artiklarna 49–58).....	13
7	Godkännande av avtalet	14
	 Bilaga 1 Ramavtal om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Filippinerna, å andra sidan	
	 Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 7 mars 2013	82

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner ramavtalet om ett partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Filippinerna, å andra sidan (avsnitt 7).

2 Ärendet och dess beredning

År 2004 gavs Europeiska kommissionen genom rådsbeslut mandat att inleda förhandlingar om bilaterala ramavtal om partnerskap och samarbete (PSA) med Brunei, Filippinerna, Indonesien, Malaysia, Thailand och Singapore, samtliga länder medlemmar i Association of Southeast Asian Nations (ASEAN). Mandatet utvidgades år 2007 till att även omfatta förhandlingar med Vietnam. Förhandlingarna med Filippinerna inleddes 2009 och avslutades i juni 2010. Avtalet paraferades av båda parter den 25 juni 2010 och undertecknades den 12 juli 2012. Enligt artikel 57 i avtalet ska parterna ratificera avtalet i enlighet med respektive lands interna procedurer.

Ramavtalet är ett blandat avtal, dvs. både EU och medlemsstaterna är avtalsparter tillsammans med Filippinerna. Avtalet ersätter den befintliga rättsliga ram som upprättades genom samarbetsavtalet från 1980 mellan Europeiska Gemenskapen och medlemsländerna i ASEAN. Ramavtalet kommer att tillämpas den första dagen i den månad som följer på den dag då parterna anmält till varandra att alla nödvändiga förfaranden avslutats. Avtalet i svensk lydelse fogas som bilaga till propositionen.

3 Bakgrund

Filippinerna har 94 miljoner invånare och är världens tolfte mest folkrika land med en befolkningstillväxt på ca 2 procent årligen. Landet har sedan president Ferdinand Marcos fall i mitten av 1980-talet utvecklats i övervägande positiv demokratisk riktning, även om stora brister finns t.ex. när det gäller korruption, fattigdom och etniska eller religiösa konflikter. Levnadsstandarden har förbättrats när det gäller hälsa, utbildning och inkomst. Filippinernas ekonomi klarar sig bra i den globala lågkonjunkturen i finanskrisens spår. Såsom en av grundarna av ASEAN deltar Filippinerna i den årliga dialogen mellan EU och ASEAN. EU gör stora insatser för att bidra till den socioekonomiska utvecklingen i landet. EU har också en särskild roll i fredsprocessen på ön Mindanao.

Filippinerna var först en spansk koloni under ca 300 år och övertogs sedan av USA under ca 30 år fram till självständigheten 1946. Spanska och amerikanska influenser är fortfarande starka. Landet har under efterkrigstiden präglats av politisk och ekonomisk instabilitet med återkommande militära kupp försök. Sedan president Ferdinand Marcos fall 1986 har landet utvecklats i demokratisk riktning. Stora brister finns dock vad gäller korruption, fattigdom, motsättningar av etnisk eller religiös karaktär och organiserad brottslighet. Sedan den nuvarande presidenten Benigno Aquino vann valet 2010 har Filippinerna präglats av relativ politisk stabilitet. Presidentens parti saknar dock majoritet i kongressen och är därför beroende av samarbete med andra partier för att få igenom lagförslag och budget.

Till de större politiska utmaningarna hör att få bukt med statskulden, att bekämpa korruptionen och att lösa de väpnade konflikterna som i decennier skakat landet. Regeringens högsta prioritet är fattigdomsbekämpningen, som tar stora resurser i anspråk. Även om Filippinerna rankas på 105:e plats av 174 länder i Transparency Internationals korruptionsindex för 2012, har kampen mot korruptionen gjort framsteg under Aquinoregeringen. I februari 2011 slöt regeringen ett avtal med den kommunistiska gerillan i norra delen av landet och man arbetar även där med ett fredsavtal. I oktober 2012 slöts ett ramavtal mellan den filippinska regeringen och den islamiska separatist rörelsen om att inleda fredsförhandlingar om ön Mindanao, där ett separatistkrig har pågått i 40 år och krävt ca 120 000 liv.

Tyngdpunkten i Filippinernas utrikespolitik utgörs av de nära politiska, ekonomiska och kulturella förbindelserna med USA. USA förblir Filippinernas viktigaste säkerhetspolitiska bundsförvant, även om de amerikanska militärbaserna stängdes i början av 1990-talet. Relationerna med övriga ASEAN-länder har blivit allt viktigare, särskilt med Indonesien, Malaysia, Singapore och Thailand. Tvisterna om Spratlyöarna i Sydkinesiska sjön är en mycket viktig utrikespolitisk fråga för Filippinerna. Landet har vid flera tillfällen det senaste året protesterat mot påstådda kinesiska kränkningar av sina territorialvatten. Stora gas- och oljefyndigheter tros finnas i området. Filippinerna har sökt politiskt stöd i frågan från USA.

På 1960-talet var Filippinerna en av regionens rikaste länder, men medan tillväxten tog fart i grannländerna stagnerade den filippinska ekonomin. Den ekonomiska utvecklingen vändes i positiv riktning på 1990-talet. Den ökande tillväxten som inleddes då kan till stor del hänföras till avregleringar och andra ekonomiska reformer samt ökade infrastrukturinvesteringar. Filippinernas BNI per capita ökade med 34 procent mellan 1980 och 2011. Den filippinska ekonomin har klarat de senaste årens globala finanskris relativt väl. En bidragande orsak är det konstanta inflödet av pengar från de cirka tio miljoner filippinare som är bosatta utomlands. Dessa remitteringar utgjorde 7,7 procent av BNP per år 2010–2011. Under 2011 växte ekonomin med 3,7 procent och tillväxten väntas stiga till över 5 procent under 2012. Enligt regeringens egna prognoser kommer ekonomin att öka kraftigt kommande decennier.

Trots den positiva ekonomiska utvecklingen ligger dock Filippinerna på 112:e plats av 187 länder i FN:s index för mänsklig utveckling (Human Development Index).

Arbetslösheten är fortfarande hög. Att skapa fler arbetstillfällen för den snabbt växande befolkningen är en central utmaning för Filippinerna. Varje år träder en miljon personer in på arbetsmarknaden. Jordbruk, fiske och skogsbruk var länge stommen i Filippinernas ekonomi och är fortfarande de sektorer som sysselsätter flest människor. Numera betyder tjänstesektorn och tillverkningsindustrin mer för ekonomin i stort.

Det finns stora inkomstskillnader i Filippinerna, där en tredjedel av befolkningen lever under fattigdomsstrecket med begränsad tillgång till bostäder, utbildning och hälsovård. Fattigdomen är koncentrerad till landsbygden. Samtidigt beräknas mer än tre miljoner människor leva i Manilas slumområden. Cirka 33 procent av befolkningen har tillgång till internet.

5 Sverige och Republiken Filippinerna

Sverige och Filippinerna har 2012 haft diplomatiska förbindelser i 65 år. De bilaterala relationerna är mycket goda. I februari 2012 hölls bilaterala politiska konsultationer i Stockholm där beslut fattades om att inleda årliga bilaterala konsultationer om bl.a. ökat handelsutbyte och investeringar samt samarbete om förnybar energi.

Handelsutbytet mellan Sverige och Filippinerna har varit ganska konstant under senare år. Sveriges export till Filippinerna uppgår till ca 1,2 miljarder kronor årligen. Exporten består huvudsakligen av verkstadsprodukter, framför allt telekomutrustning, men också motorfordon, papper och läkemedel. Importen från Filippinerna uppgår till ca 1,3 miljarder kronor per år och utgörs i första hand av elektroniska komponenter, kontorsmaskiner, skor och sportartiklar. Det finns ett 30-tal svenska företag representerade i Filippinerna, bl.a. Atlas Copco, ABB, Astra Zeneca, Ericsson, Tetra Pak och SKF. Svenska investeringar i landet är mycket begränsade, men svenska företag har på senare tid gjort satsningar inom personalintensiv verksamhet i nya sektorer såsom den internetbaserade tjänstesektorn. Av stort intresse för svenska företag är också huvudkontoret för den regionala utvecklingsbanken Asian Development Bank (ADB), som har sitt säte i Manila. Den omfattande projektverksamhet som banken bedriver i Asien uppgår till ca 7 miljarder US-dollar årligen.

Regeringen beslutade 2007 att avveckla det bilaterala biståndssamarbetet med Filippinerna under 2010 som ett led i koncentrationen av biståndet till de minst utvecklade länderna. Sverige stödjer emellertid genom ett beslut från 2006 den av Världsbanken ledda Mindanao Trust Fund med totalt 30 miljoner kronor. Sverige verkar också genom EU för att stödja fredsprocessen på Mindanao.

6.1 Avtalets art och räckvidd (artiklarna 1–2)

Artikel 1 fastställer de principer som ligger till grund för avtalet. Dessa omfattar respekten för de demokratiska principerna, de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen. Likaså bekräftas här den vikt som parterna fäster vid FN-stadgan och dess värderingar. Parterna är överens om att bestämmelsen i dessa delar utgör en väsentlig del av avtalet.

Republiken Filippinerna och Europeiska unionen är överens om att främja hållbar utveckling och att samarbeta för att lösa problemen kopplade till klimatförändringarna samt bidra till att millennieutvecklingsmålen uppnås.

Målet för samarbetet är att upprätta samarbete inom en rad olika områden: politiska, sociala och ekonomiska frågor inom alla relevanta regionala och internationella forum och organisationer, bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet, mänskliga rättigheter och dialog om kampen mot allvarliga brott som angår det internationella samfundet, motverkande av spridning av massförstörelsevapen och främjande av fred och förebyggande av konflikter. Därtill avtalas att parterna ska upprätta samarbete på alla områden av gemensamt intresse som rör handel och investeringsflöden och avlägsna hinder på dessa områden på ett sätt som är förenligt med WTO:s principer och pågående och framtida regionala initiativ mellan EU och ASEAN.

Avtalet lägger grunden till samarbete inom området rättvisa och säkerhet, inklusive bekämpning av narkotika, organiserad brottslighet och korruption. Parterna åtar sig att samarbeta på områdena migration och arbete till sjöss samt inom alla andra områden av ömsesidigt intresse.

Parterna åtar sig också att öka sitt deltagande i subregionala och regionala samarbetsprogram och förstärka Filippinernas och Europeiska unionens roller och profiler samt främja förståelsen människor emellan samt effektiv dialog med det civila samhället.

6.2 Samarbete i regionala och internationella organisationer (artikel 3)

Parterna åtar sig enligt avtalet att fortsätta sitt åsiktsutbyte och att samarbeta i regionala och internationella forum och organisationer såsom FN och dess relevanta organ, bl.a. FN:s konferens om handel och utveckling (UNCTAD), dialogen mellan ASEAN och EU, ASEAN:s regionala forum (ARF), Asien-Europa-mötet (ASEM), Världshandelsorganisationen (WTO), Internationella organisationen för migration (IOM) och Världspannsorganisationen för den intellektuella äganderätten (WIPO).

6.3 Regionalt och bilateralt samarbete (artikel 4)

Enligt avtalet överenskommer parterna att, på regional nivå eller genom en kombination av både regional och bilateral nivå, samarbeta om verksamhet inom avtalets alla samarbetsområden. Vid valet av lämplig nivå ska parterna sträva efter att uppnå största möjliga effekt för alla berörda parter, öka deras deltagande och samtidigt göra bästa möjliga bruk av de resurser som står till förfogande och se till att verksamheten är i överensstämmelse med annan verksamhet.

6.4 Politisk dialog och politiskt samarbete (artiklarna 5–11)

I artikel 5 enas parterna om att fortsätta de gemensamma insatserna för att främja konfliktförebyggande och en kultur av fred, bl.a. genom att införa program för fredsinsatser och fredsfostran.

I artikel 6 förbinder sig parterna att samarbeta för att främja och värna de mänskliga rättigheterna, bl.a. genom de internationella instrument på området i vilka de är parter. Parterna kan i detta syfte komma överens om att stödja utarbetande och genomförande av nationella handlingsplaner för mänskliga rättigheter, främja information om och utbildning i mänskliga rättigheter, förstärka nationella institutioner med anknytning till mänskliga rättigheter, i möjligaste mån bidra till att främja regionala institutioner på området mänskliga rättigheter, upprätta en meningsfull dialog mellan parterna rörande mänskliga rättigheter och samarbeta med FN-institutioner som är verksamma på området för mänskliga rättigheter.

Artikel 7 fastslår parternas ståndpunkt att de allvarligaste brotten som angår det internationella samfundet inte bör förbli ostraffade och att åtal för dessa brott bör säkerställas genom att åtgärder vidtas antingen på nationell eller internationell nivå, inklusive genom Internationella brottmålsdomstolen i enlighet med parternas respektive nationella lagstiftning. Parterna är överens om att föra en dialog om den universella anslutningen till Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen.

En regelbunden politisk dialog ska enligt artikel 8 upprättas för att motverka spridning av massförstörelsevapen och bärare av sådana vapen. Parterna ska samarbeta och bidra till detta genom att fullgöra sina skyldigheter enligt internationella fördrag och andra relevanta internationella åtaganden på området, vidta lämpliga åtgärder för att underteckna, ratificera eller ansluta sig, enligt vad som är lämpligt, och att fullgöra parternas respektive åtaganden som följer av andra internationella relevanta instrument samt upprätta ett effektivt system för nationell exportkontroll. Parterna är överens om att bestämmelsen om icke-spridning utgör en väsentlig del av avtalet.

Enligt artikel 9 ser parterna även olaglig handel med och spridning av handeldvapen, lätta vapen och ammunition som ett allvarligt hot mot freden och den internationella säkerheten. Parterna förbinder sig att etablera en regelbunden politisk dialog och utveckla en gemensam förståelse kring dessa frågor samt stärka sin förmåga att förebygga och bekämpa sådan handel.

I artikel 10 bekräftas parternas avsikt att med iakttagande av rättsstatsprincipen samarbeta för att förebygga och bekämpa terrorism i enlighet med sina rättssystem, internationell rätt och de internationella konventioner till vilka de är parter. Parterna är överens om att samarbeta genom att främja genomförandet av relevanta resolutioner från FN:s säkerhetsråd, främja samarbete mellan FN:s medlemsstater för att genomföra FN:s strategi för terrorismbekämpning, använda sig av Interpols nationella centralbyråer genom deras globala poliskommunikationssystem, utbyta information om terroristgrupper och deras stödnätverk, utbyta synpunkter om medel och metoder för att bekämpa terrorism, arbeta för en snar överenskommelse om en övergripande konvention om internationell terrorism, utbyta erfarenheter om bästa metoder avseende skydd för de mänskliga rättigheterna i kampen mot terrorism samt främja ökat samarbete för terrorismbekämpning inom ASEM och inom samarbetet mellan EU och ASEAN. Parterna är också överens om att samarbeta för att stärka kapacitetsuppbyggnaden på området offentlig förvaltning.

6.5 Handel och investeringar (artiklarna 12–19)

Enligt avtalet ska en dialog inledas mellan parterna om bilaterala och multilaterala handelsfrågor i syfte att stärka handelsförbindelserna och det multilaterala handelssystemets roll i att främja tillväxt och utveckling. Parterna åtar sig att uppnå förbättrade villkor för marknadstillträde genom att arbeta för avskaffandet av handelshinder och att sträva efter att använda samråd för handelsförmånsordningar i full överensstämmelse med WTO-bestämmelserna samt att hålla varandra underrättade om utvecklingen när det gäller handelspolitiken och politiken på handelsrelaterade områden.

Parterna ska samarbeta i frågor om livsmedelssäkerhet samt sanitära och fytosanitära frågor. De ska diskutera och utbyta information om sina åtgärder enligt WTO-avtalet om tillämpning av sanitära och fytosanitära åtgärder. Parterna är överens om att inleda samarbete för kapacitetsuppbyggnad i dessa frågor. Om någon av parterna begär det, ska parterna snarast upprätta en dialog om sanitära och fytosanitära åtgärder.

Parterna ska främja användandet av internationella standarder, särskilt inom ramen för WTO-avtalet om tekniska handelshinder. Om någondera parten begär det, ska parterna snarast upprätta en dialog om dessa frågor och upprätta kontaktpunkter för kommunikation. Parterna ska utbyta erfarenheter och undersöka möjligheterna att underlätta för export, import, och andra tullförfaranden, öka insynen i handelsregler och utveckla tullsamarbete och mekanismerna för effektivt ömsesidigt administrativt bistånd. Särskild vikt ska läggas vid att öka säkerheten inom internationell handel. Parterna förklarar sig dessutom intresserade av att överväga att ingå ett protokoll om tullsamarbete, inbegripet ömsesidigt bistånd, inom den institutionella ram som fastställs i avtalet. Parterna ska också främja ett ökat investeringsflöde genom att verka för ett attraktivt och stabilt klimat för ömsesidiga investeringar på grundval

av en löpande dialog. Vidare ska parterna arbeta för att konkurrensregler införs och tillämpas effektivt samt inleda en fortlöpande dialog när det gäller handel med tjänster, inklusive informationsutbyte om parternas respektive regler, och som främjar handeln med tjänster mellan de båda parterna och på tredje länders marknader. Parterna åtar sig också att införa lämpliga åtgärder för att förbättra skyddet av immateriella rättigheter och att utbyta information och erfarenheter om metoder för skydd av dessa rättigheter.

6.6 Samarbete inom andra områden (artiklarna 20–47)

Artiklarna 20–23 bekräftar parternas överenskommelse om informationsutbyte om rättssystem och lagstiftning samt samarbete för bekämpning av narkotikabrottslighet penningtvätt, finansiering av terrorism, organiserad brottslighet och korruption.

Parterna ska enligt avtalet samarbeta för att sörja för ett balanserat förhållningssätt när det gäller narkotikabekämpning i syfte att i största möjliga utsträckning minska utbudet av och efterfrågan på olaglig narkotika. Samarbetet ska ske genom tekniskt bistånd och förvaltningsstöd, särskilt på bl.a. följande områden: utarbetande av nationella lagar och riktlinjer, etablerande av nationella institutioner och stöd till civila samhällets arbete för att bekämpa narkotikamissbruk.

Parterna är enligt avtalet överens om att främja samarbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Vidare är parterna överens om att samarbeta och bidra till kampen mot organiserad brottslighet och korruption, bl.a. genom samarbete mellan ansvariga myndigheter samt att bidra till att motverka och undanröja gränsöverskridande brottslighet.

Parterna är överens om att gemensamt arbeta för att förbättra skyddet av personuppgifter i enlighet med högsta internationella standard såsom i FN:s riktlinjer för reglering av elektroniska dokument som innehåller personuppgifter.

Parterna ska fortsätta samarbeta i frågor som rör flyktingars och internflyktingars välbefinnande. I artikel 26 bekräftar parterna vikten av gemensam hantering av migrationsströmmar mellan deras territorier. I syfte att stärka samarbetet ska parterna etablera en mekanism för övergripande dialog och konsultation avseende migrationsfrågor. Samarbetet mellan parterna på migrationsområdet ska grunda sig på en behovsanalys och särskilt inriktas på följande: grundläggande orsaker till migration, tillämpning av nationell lagstiftning i syfte att uppfylla de internationella instrument som skyddar migranternas rättigheter och 1951 års konvention om flyktingars rättigheter, tillståndsgivning, integration och åtgärder för att motverka rasism, etablerandet av riktlinjer för av- och utvisning av medborgare tillhörande någon av parterna, återvändande, frågor av gemensamt intresse avseende viseringar och resedokument samt migrations- och utvecklingsfrågor, inklusive cirkulär migration.

Filippinerna åtar sig att, när nationalitet är fastställd och rättsprocessen fullföljd, återta sina medborgare som inte uppfyller villkoren för inresa,

vistelse eller bosättning i en av EU:s medlemsstater. Motsvarande åtagande gör EU:s medlemsstater avseende sina medborgare. Såväl Filippinerna som EU:s medlemsstater förbinder sig att förse sina medborgare med behövliga resedokument för återtagande under förutsättning att nationaliteten är fastställd. Parterna är överens om att så snart är möjligt ingå ett särskilt avtal om mottagande/återtagande av sina medborgare. Ett sådant avtal ska även innehålla bestämmelser om återtagande av medborgare i andra länder och statslösa personer.

Enligt artikel 27 överenskommer parterna att samarbeta för att främja och upprätthålla anständiga levnads- och arbetsförhållanden för sjömän, liksom deras personliga säkerhet och skydd, arbets säkerhet samt åtgärder och program inom hälsovård för anställda inom sjöfarten.

Artiklarna 28–47 behandlar ekonomiskt samarbete och utvecklingsamarbete. Parterna är överens om att förbättra samarbetet avseende sysselsättning och sociala frågor. Parterna bekräftar att de ska respektera och genomföra internationellt erkända arbetsnormer och sociala normer som fastläggs i instrument framtagna av Internationella arbetsorganisationen (ILO). I dessa avseenden ska parterna samarbeta avseende vissa tekniska biståndsprogram och projekt och föra en dialog i frågor av gemensamt intresse på bilateral eller multilateral nivå. Parterna ska ha en regelbunden dialog avseende utvecklingsamarbete för att främja mänsklig och social utveckling, främja hållbarhet och lindra effekterna av klimatförändringarna, förbättra kapaciteten för djupare integration i världsekonomin och det internationella handelssystemet, främja reformer för att förbättra tillhandahållandet av sociala tjänster och etablera processer som ansluter till Parisdeklarationen om biståndseffektivitet och andra internationella åtaganden för att förbättra biståndseffektivitet.

Enligt artikel 30 förbinder sig parterna att främja utbytet av information och erfarenheter om deras respektive ekonomiska utveckling och ekonomiska politik och sträva efter att fördjupa dialogen mellan sina myndigheter när det gäller ekonomiska frågor.

I artikel 31 erkänner parterna det organiserade civila samhällets roll i ett demokratiskt styre. Parterna är överens om att föra en effektiv dialog med det civila samhället.

Enligt artikel 32 överenskommer parterna att utöka samarbetet avseende riskhantering för naturkatastrofer. Parterna ska arbeta för att göra hanteringen av naturkatastrofer till en integrerad del av sina utvecklingsplaner. Samarbetet ska fokusera på förebyggande av naturkatastrofer, kunskapsinhämtande, katastrofberedskap, katastrofhantering, uppföljning av katastrofhantering, återhämtning samt anpassning till klimatförändringarna.

I artikel 33 förbinder sig parterna att förbättra samarbetet inom energisektorn i syfte att förbättra förutsättningarna för investeringar i infrastruktur och förnybar energi, inklusive att utveckla nya och förnybara energikällor, utveckla harmoniserade standarder för alternativa bränslen, uppnå en effektiv användning av energi, främja tekniköverföring mellan företag avseende hållbar energi, förbättra kapacitetsutbyggnad inom området och främja ömsesidiga investeringar på området genom en kontinuerlig dialog för att uppnå öppna och icke-diskriminerande regler för investerare. Parterna har vidare enats om att

främja tekniskt samarbete och privata partnerskap i samband med projekt som rör hållbar och förnybar energi.

Genom artiklarna 34–35 kommer parterna överens om vikten av att bevara och förvalta naturresurserna och den biologiska mångfalden. Parterna ska sträva efter att fortsätta sitt samarbete inom ramen för regionala program för miljöskydd bl.a. genom uppbyggnad av kapacitet avseende klimatförändringen, energieffektivitet, främjande av miljöteknik, miljöprodukter och miljötjänster och förhindrande av olagliga gränsöverskridande förflyttningar av farliga ämnen. Även samarbete om jordbruks- och landsbygdsutvecklingen ska utvecklas. Parterna är vidare överens om att det är nödvändigt att bättre bevara skogsresurser, fastställa och skydda områden för biologisk mångfald och känsliga ekosystem, skydda kust och havsmiljö, skydda och bevara jordmån, inklusive övergivna gruvor, samt främja hållbara konsumtions- och produktionsmönster. Parterna överenskommer vidare att föra en dialog om hållbar utveckling beträffande jordbruk, fiske och landsbygdsutveckling inom ett antal olika områden.

I artikel 36 åtar sig parterna att främja ömsesidig förståelse och bilateralt samarbete avseende regionalpolitik.

Enligt artikel 37 överenskommer parterna att främja industripolitiskt samarbete inom lämpliga områden i syfte att skapa ett lämpligt klimat för ekonomisk utveckling och för att förbättra små och medelstora företags konkurrenskraft.

På transportområdet (artikel 38) ska samarbete ske i syfte att förbättra investeringsmöjligheter, gods och passagerartransporter och deras säkerhet, minska transporternas miljöpåverkan samt förbättra effektiviteten i transportsystemen. Detta skulle kunna innefatta utbyte av synpunkter avseende det europeiska globala satellitnavigeringssystemet Galileo.

Parterna är även överens om att samarbeta i frågor av ömsesidigt intresse när det gäller vetenskap och teknik såsom kunskapsutbyte, främjande av varaktiga partnerskap mellan parternas vetenskapliga samfund och främjande av kapacitetsuppbyggnad inom teknik och forskning.

Parterna ska samarbeta på området för informations- och kommunikationsteknik (artikel 40) med inriktning bl.a. mot ett deltagande i en omfattande regional dialog om olika aspekter av informationsområdet och ett utbyte av synpunkter om sina respektive strategier på detta område i syfte att främja ekonomisk utveckling.

Parterna överenskommer att etablera en regelbunden politisk dialog i audiovisuella, media och multimediasektorerna.

I artikel 42 överenskommer parterna att samarbeta för att uppnå en balanserad och hållbar utveckling av turismen för att bevara och optimera naturarvets och kulturarvets potential, lindra de negativa verkningarna av turismen samt öka turistföretagens positiva bidrag till den hållbara utvecklingen av lokalsamhällen.

I artikel 43–44 förbinder sig parterna att stärka samarbetet när det gäller finansiella tjänster och att, genom att bl.a. genomföra principerna om god förvaltning på skatteområdet, förbättra det internationella samarbetet på skatteområdet för att underlätta en rättmätig

skatteuppbörd. Dessa principer ska i första hand tillämpas inom gällande och framtida skatteavtal mellan Filippinerna och medlemsstaterna.

På hälso- och sjukvårdsområdet (artikel 45) överenskommer parterna att samarbeta i frågor av ömsesidigt intresse och med särskild betoning på hälsovårdsreformer, smittosamma sjukdomar och andra större medicinska hot, icke-smittosamma sjukdomar och internationella hälsovårdsöverenskommelser.

Enligt artikel 46 är parterna överens om att främja samarbete inom utbildning och idrott samt att föra en interkulturell och interreligiös dialog i syfte att öka den ömsesidiga förståelsen och kunskapen om varandras kulturer. Detta innebär bl.a. ett fortsatt stöd för Asien-Europastiftelsens (ASEF) verksamhet och den interreligiösa dialogen inom ASEM. Vidare ska parterna främja samarbete och samråd i UNESCO och andra relevanta internationella forum och främjandet av utbyte av information, kunskap, studenter och experter, bl.a. genom Erasmus Mundus-programmet.

Artikel 47 föreskriver att parterna, i enlighet med befintliga åtgärder för statistiksamarbete mellan EU och ASEAN, ska främja harmoniseringen av statistiska metoder och statistisk praxis.

6.7 Institutionell ram (artikel 48)

Genom artikel 48 inrättar parterna en gemensam kommitté som består av företrädare på hög tjänstemannanivå från båda sidor och som ska sammanträda åtminstone vartannat år, växelvis i Filippinerna och EU. Kommittén ska inrätta specialiserade underkommittéer att bistå i arbetet. Kommittén ska ha till uppgift att se till att avtalet fungerar väl och genomförs på ett lämpligt sätt. För detta ändamål kan kommittén utfärda rekommendationer och fastställa prioriteringar i förhållande till målen för avtalet.

6.8 Slutbestämmelser (artiklarna 49–58)

I artikel 49 slås fast att parterna genom gemensam överenskommelse och på rekommendation av den gemensamma kommittén kan utvidga avtalet, inbegripet att komplettera det genom avtal eller protokoll inom specifika sektorer eller verksamhetsområden.

Enligt avtalet är parterna överens om att ställa nödvändiga resurser till förfogande i den utsträckning som deras respektive resurser och bestämmelser tillåter detta i syfte att uppfylla avtalets samarbetsmål. Parterna ska också uppmuntra Europeiska investeringsbanken att fortsätta sin verksamhet i Filippinerna. Avtalet ska inte påverka (artikel 52) EU-medlemsstaternas befogenheter att samarbeta bilateralt eller ingå bilaterala samarbetsavtal med Filippinerna.

Enligt artikel 53 ska parterna hänskjuta alla tvister om avtalets tillämpning och tolkning till den gemensamma kommittén. Förutom vid särskilt brådskande fall ska den klagande parten avvakta kommitténs

förslag på lösning innan parten vidtar några åtgärder med anledning av tvisten.

Artiklarna 54–55 innehåller bestämmelser om definition av parterna och territoriell tillämpning. Med ”parterna” avses i avtalet Europeiska unionen eller dess medlemsstater eller unionen och dess medlemsstater, i enlighet med deras respektive befogenheter, å ena sidan, och Republiken Filippinerna, å andra sidan. Avtalet ska tillämpas inom det territorium där fördraget om Europeiska unionen är tillämpligt och på Filippinernas territorium.

Enligt artikel 57 träder avtalet i kraft den första dagen i den månad som följer på att båda parterna har slutfört sina respektive ratificeringsprocedurer och underrättat varandra om detta. Avtalet är sedan giltigt i fem år, med automatisk förlängning i perioder om ett år, såvida inte någon av parterna säger upp avtalet senast sex månader före innevarande periods utgång. Avtalet, som förhandlades fram på engelska, är upprättat på EU:s samtliga officiella språk. Samtliga texter är lika giltiga.

7 Godkännande av avtalet

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Filippinerna, å andra sidan.

Skälen för regeringens förslag: Sveriges relationer med Filippinerna är långvariga och mycket goda. Filippinerna var fram till 2010 mottagare av svenskt utvecklingsbistånd.

I dag utgör handel och de ekonomiska relationerna kärnan i samarbetet. Årliga bilaterala politiska konsultationer inleddes 2012. Filippinerna är en växande marknad i regionen och har god potential att bli en viktig asiatisk tillväxtmarknad även om svenska investeringar i landet hittills är begränsade. Ramavtalet kommer att underlätta samarbetet och utbytet mellan Sverige och Filippinerna, såväl bilateralt som i olika sammanhang inom EU:s ramverk.

Avtalet innehåller bestämmelser om en omfattande dialog och om grundvalar för relationerna såsom mänskliga rättigheter, nedrustning och icke-spridning, terrorismbekämpning m.m. (artiklarna 1 och 6–10) och bygger på de mål som EU har fastställt i de grundläggande fördragen. Dessa mål är grundläggande för alla relationer som EU och dess medlemsstater har med länder i andra regioner och ligger till grund för alla de förhandlingar som EU och dess medlemsstater för med tredje länder. Bestämmelserna, som är framtagna i enlighet med EU:s riktlinjer, utgör ett återkommande avtalsinnehåll för denna typ av avtal.

Regeringen gör sammantaget den bedömningen när det gäller avtalet med Filippinerna att det bör anses vara av större vikt och att det därför enligt 10 kap. 3 § regeringsformen ska godkännas av riksdagen.

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Prop. 2012/13:92
Bilaga 1

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 7 mars 2013

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, ordförande, och statsråden Björklund, Erlandsson, Hägglund, Carlsson, Borg, Billström, Adelson Liljeroth, Björling, Ohlsson, Norman, Attefall, Kristersson, Elmsäter-Svärd, Ullenhag, Ek, Löf, Enström

Föredragande: statsrådet Carlsson

Regeringen beslutar proposition 2012/13:92 Ramavtal om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Filippinerna, å andra sidan